

Nr 25.

Av herr **Bondeson m. fl.**, om anslag till riksförbundet för sockersjuka för utvidgning av dess sommarkoloniverksamhet för sockersjuka barn m. m.

Riksdagen har i enlighet med motionerna I:32 och II:46 vid 1943 års riksdag beslutat att i skrivelse till Konungen anhålla, att skyndsamt utredning verkställas rörande åtgärder för att förbättra förhållandena för de sockersjuka.

Som i nämnda motioner framhållits och närmare motiverats äro de flesta sockersjuka, framför allt barnen, i särskilt stort behov av rekreation och vila. I nämnda motioner föreslogs därför bland annat, att särskilda sommarkolonier under sakkunnig ledning skulle inrättas, för att även mindre bemedlade barn med sockersjuka av svårare art kunde komma i åtnjutande av samma förmån, som samhället bereder klena men eljest friska barn, och samtidigt kunde erhålla behövlig översyn av sin diet och kontroll av insulintillförseln.

Enligt uppgifter av riksförbundet för sockersjuka, vars riktighet inte finns anledning att betvivla, upptas sockersjuka barn av ovan nämnda kategori ej i vanliga sommarkolonier. De kunna näppeligen erhålla lämplig vård i sådana kolonier. Eftersom behovet är stort, inrättade förutnämnda riksförbund under sommaren 1943 en sommarkoloni för 17 sockersjuka barn i Osby. Enligt intyg av municipalläkaren i Osby, dr Karl Rosén, var resultatet av denna verksamhet gott, och det vore att förvänta att de sockersjuka barnen genom sin kolonivistelse fått större motståndskraft.

Den av riksdagen 1943 beslutade utredningen "rörande åtgärder för att förbättra förhållandena för de sockersjuka" kommer efter vad som anges i "Berättelse till 1944 års lagtima riksdag om vad i rikets styrelse sig tilldragit" ej bliva slutförd förrän under år 1945. Det synes ej vara riktigt att hänvisa de vårdbehövande sockersjuka barnen under hela denna tid till en enda sommarkoloni, som anordnas av en privat sammanslutning. Dessutom är det på intet sätt säkerställt, att riksförbundet för sockersjuka är ekonomiskt i stånd att fortsätta sin gagnrika koloniverksamhet. Denna är dessutom alltför begränsad i sin omfattning. Enligt uppgift funnos 1942 600—700 sockersjuka barn i Sverige. Riksförbundets skollovskoloni kunde ej taga emot flera än 17 barn, d. v. s. omkring 3 %. På grund av de uppmuntrande erfarenheterna i riksförbundets koloni samt det under nuvarande krisförhållanden stegrade behovet av sommarvistelse hos sockersjuka barn förefaller det synnerligen önskvärt och välmotiverat, att ett anslag beviljas riksförbundet för sockersjuka för utvidgning av sommarkoloniverksamheten.

Vad som ovan anförts angående de sockersjuka barnen gäller i lika hög

grad för de vuxna arbetsföra diabetespatienterna, som äro i stort behov av för dem speciellt avsedda, under sakkunnig ledning stående vilohem.

Inrättandet av skollovskolonier för sockersjuka barn och vilohem för vuxna patienter skulle säkerligen medföra en avsevärd minskning av sjukvårdskostnaderna och samtidigt öka utsikterna för att de sockersjuka ej falla det allmänna till last utan att deras arbetskraft kan bevaras.

Vad angår förangivna anslag torde ett belopp av 30 000 kr. vara tillräckligt med utgångspunkt från att antalet sockersjuka barn i hela landet uppgår till 600—700.

Skulle det anses att ett anslag icke redan nu bör beviljas, synes under alla förhållanden frågan om sommarkoloni åt sockersjuka barn vara så pass betydelsefull, att dess lösning bör utbrytas ur det pågående utredningsarbetet och bli föremål för en skyndsam särskild undersökning.

Under återopande av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen ville

1) bevilja riksförbundet för sockersjuka ett anslag på 30 000 kr. att i enlighet med Kungl. Maj:ts närmare angivna villkor användas för sommarkoloniverksamhet åt sockersjuka barn; samt

2) därest angivna anslag icke skulle kunna beviljas, i skrivelse till Konungen hemställa, att frågan rörande sommarkolonier åt sockersjuka barn samt angående vilohem åt sockersjuka måtte bli föremål för en särskild, skyndsam utredning.

Stockholm den 17 januari 1944.

<i>Lennart Bondeson.</i>	<i>Carl Beck-Friis.</i>	<i>Sven Boman.</i>
<i>Axel Leander.</i>	<i>Albert Forslund.</i>	<i>Arvid De Geer.</i>
<i>Edwin Berling.</i>	<i>Alfred Andersson.</i>	<i>Emil Ahlqvist.</i>
<i>Ivar Persson.</i>	<i>Eilif Sylwan.</i>	<i>Lennart Johansson.</i>
<i>Gustav Hallagård.</i>	<i>John Björck.</i>	<i>Arthur Heiding.</i>
<i>Axel Mannerskantz.</i>	<i>John Gustavson</i> i Guntorp.	<i>Nils Holmström.</i>
<i>P. Granath.</i>	<i>Carl Eriksson.</i>	<i>H. Sten.</i>
<i>Ragn. Bergh.</i>	<i>C. Fr. Carlström.</i>	<i>Erik Arrhén.</i>
<i>S. G. W. Wahlund.</i>	<i>K. E. Johanson.</i>	<i>Gust. Elofsson.</i>
<i>N. R. Rosenberg.</i>	<i>Georg André.</i>	<i>B. A. Nilsson.</i>
<i>Carl Sundberg.</i>	<i>Jones Erik Andersson</i> i Ovanmyra.	<i>Gustaf Karlsson.</i>
<i>Oscar E. Mattsson.</i>	<i>J. Hansson.</i>	<i>Verner Andersson.</i>
<i>Josef Hagman.</i>	<i>Éskil Albertsson.</i>	<i>Edv. Björnsson.</i>
<i>Rob. Berg.</i>	<i>Gunnar A. Andersson.</i>	<i>Bengt Elmgren.</i>
<i>Rud. Anderberg.</i>	<i>Ivar Ekströmer.</i>	<i>Lage Svedberg.</i>